

2. Samuelova 11,226-12,7

Ten muž jsi Ty

1. čtení: Lukášovo evangelium 7,36-50 ... Ježíš mu na to řekl: "Šimone, chci ti něco povědět." On řekl: "Pověz, Mistře!" - "Jeden věřitel měl dva dlužníky. První byl dlužen pět set denárů, druhý padesát. Když neměli čím splatit dluh, odpustil oběma. Který z nich ho bude mít raději?" ...

kázání: 2. Sam 11,26-12,7 ... **Ale v očích Hospodinových bylo zlé, co David spáchal. Hospodin poslal k Davidovi Nátana. ... Nátan Davidovi odvětil: "Ten muž jsi ty!"**

Bratři a sestry

věřím, že většina z Vás už slyšela ten příběh o Davidovi a Batšebě. Tak jen krátce. David, Bohem vyvolený král, nešel s armádou do bitvy. Místo toho zůstal doma a nudil se a při lelkování na střeše paláce uviděl krásnou ženu. Vdanou za jednoho ze svých vojáků. Poslal si pro ni, vyspal se s ní, ona otěhotněla. Aby se na to nepřišlo, povolal jejího muže z bitvy domů, aby to vypadalo že to dítě je vlastně jeho. Ale když ten voják, Uriáš, nechtěl vejít ke své ženě, protože je přece dobrý voják a zuří bitva a on si tedy nebude užívat se svou ženou, když ostatní bojují, David ho nechal poslat zpět do bitvy a poslal po něm rozkaz veliteli, aby Uriáše v nejtěžší chvíli všichni opustili a Uriáš v Bitvě zemřel. No a pak si David vzal vdovu Batšbu za manželku. Ale v očích Hospodinových bylo zlé, co David spáchal. Proč?

Přijměte prosím ode mě jako od trošku zkušeného a trošku vzdělaného člověka, alespoň co se týče Bible, jednu radu. Pokud chcete číst Bibli a porozumět jí, nezapomínejte na to, co nás učí všechny děti. Ta otázka PROČ? Ono to holt není tak, že při každém čtení Bible zažijete mystický zážitek a Bůh sám vás osvítl a vy už najednou víte. Ani četba Bible není Boží fungující automat. Že bychom vhodili dostatečný počet mincí v podobě dostatečného počtu přečtených veršů z Bible a vypadla káva v podobě Božího promluvení do mého života. Někdy ano. Vyjíměčně. Častěji musíme používat rozum a představivost, abychom pochopili. A otázka PROČ? Je dobrý začátek. A ne jedna. To nás taky učí děti. Ale furt dokola. Po každé odpovědi další a další PROČ? Těhle otázek není v hledání v Bibli nikdy dost. Málokdy pronikneme až na dno. Málokdy toho víme a chápeme dost, abychom mohli říci: To je jasné. Proč to tedy bylo v Hospodinových očích zlé?

A David to nevěděl? Proto k němu musel Bůh posílat proroka Nátana? Vidíte? Zase další PROČ? Myslím, že to věděl. Moc dobře. Pokud tedy zůstal člověkem a ta jeho královská funkce ho nespokla. Ze všech ostatních příběhů Davida tušíme, že člověkem pořád zůstal. Tak proč ten prorok? To si člověk dokáže tak nějak omluvit jakékoli svinstvo? No, ano. Naše svědomí není všemocný Boží hlas. I svědomí je jen nástroj. A dá se hodně obrousit a zaoblit. Člověk si dokáže sám v sobě omluvit cokoli. Jsme přeborníky v sebeobelhávání se. Doufám, že tuhle svoji dovednost taky znáte. Já ano. Trošku. Vlastně dost.

A tak přichází Nátan a začne povídat o tom velkostatkáři, který radši okrade chudáka s jedinou ovci, než aby pohostil návštěvu z něčeho svého. A David pohnut silou příběhu okamžitě vynáší soud. Ten člověk, velkostatkář, musí zemřít. To je síla příběhu. David se vůbec neptá, kdo že to vlastně byl. Jak se ten muž jmenoval? Kde bydlel? Jak vypadal? Jakou měl oblíbenou barvu a jakou velikost bot? Co, Nátane? Řekni něco bliž o tom člověku. Ono by mě to docela zajímalo, co to bylo zač. Ale přece nic. Ten člověk z příběhu nikdy nežil. To je jenom podobenství. Další moje rada. Ve vztahu k Bibli nikdy yneříkejte: Jenom podobenství. Nebo jenom příběh, jenom obraz, jenom symbol, jenom báseň. Kdyby to tak bylo, nestalo by se s Davidem nic. Nikdy by sám sebe neprohlédl, neprokoukl ty promyšleně vystavěné a nalhané omluvy. Kdyby to bylo JEN PODOBENSTVÍ, David by řekl: postarejte se někdo o toho lumpa, ať se to vyřeší podle práva. Já musím za Batšebou, A nebylo by žádné prozření, žádná proměna člověka. Jen podobenství, jen další lump. Jede se dál. A ono ne. "Ten muž je synem smrti." Bez debat. Ať je to kdokoli, Ať vypadá jakkoli a bydlí si kde chce a nohu má klidně sedmačtyřcítku ... Davide, ten muž JSI TY. (počkej počkej, Nátane. Já nikomu žádnou ovci neukradl...aha.)

Byl ten příběh o velkostatkáři a chudásovi jen vymyšlený zatímco ta hrůza, kterou učinil David byla fakt? Příběh, který se stal mockrát a pořád se děje. V tom jeho pravdivost. Byli a pořád jsou bohatí lakomci, kteří radši okradou toho bezbranného nejchudšího, aby sami měli ještě víc. A ten muž jsi ty, Davide.

A zkusme teď udělat ještě krok dál. Věřím, že krok, který po nás Bible chce. Člověče, ten král David jsi Ty. (počkej počkej, Bible, já nikdy žádný král nebyl... aha.)

Čtete tu naši svatou knihu, Bibli. Nebo spíš ji můžeme číst, abychom byli poctiví. Protože ji vlastně moc nečtete. Naše chyba. Ale když už ano, čtete ji tak, jak ona sama chce být čtena. Její pravdivost nespočívá v

tom, jak odpovídá historickým faktům a archeologickým nálezům. Pravdivost Bible nleží v tom, že se jednou najdou nebo nenajdou 3000 let staré zprávy o tom, jak David svedl vdanou ženu Batšebu. Ano, bylo by to hezké, kdyby se našly. Bylo by to hezké. Ale to je vše. Pravdivost bible je mnohem důležitější, mnohem hmatatelnější než nějaké nálezy ve vitríně v muzeu. Kam se za pár let už stejně nebude nikdo chodit koukat, protože to dostatečně neblíká a nepípá a nejde na tom přehrát mptrojka. Pravdivost toho příběhu o velkostatkářích spočívala v tom, že se pořád děje a že dokázal proměnit vnímání člověka Davida. Pravdivost příběhu krále Davida je v tom, že se pořád děje a že dokáže proměnit mě. A Tebe. Ten muž jsi Ty. Ten král David jsi Ty. Pokud jsi svedl vdanou ženu, pokud jsi zničil život člověka, čti si příběh Davida a slyš: Ten muž jsi Ty. Ale také ten král David, který se ve víře postavil tomu neporazitelnému monstru Goliášovi, jsi Ty. A ta Rút, která opustila všechno to své, v čem měla bezpečí a jistoty a vydala se z lásky k druhému člověku do neznáma, ta žena jsi Ty. Ten Adam a Eva, to jsi Ty. A ten syn, který si ještě za života svého táty po něm vyžádal dědictví a pak ho rozházal a skončil u prasat, ten muž jsi Ty. A když pak šel zpět k tátovi, který ho přijal a oslavoval, že je na živu a zdrav, ten syn jsi Ty.

Nečteme Bibli a je to naše hloupost. Připravujeme se tak o jednu z možností zaslechnout Boží hlas, který říká: Tem muž, ta žena, to jsi Ty. A o možnost být proměněni tam, kde to v našich životech není dobré. Tam, kde jsme si nalhali o sobě kdoví co. Že jsme lepší než ve skutečnosti. Ale taky, že jsme horší, než ve skutečnosti jsme.

Bible nemá odpovědi na všechny otázky, které Tě napadnou. To vskutku ne. Nikdy se nedovíš, jakou barvu očí měl Ježíš ani jestli Bůh dokáže stvořit tak těžký kámen, že by ho neunesl. Ale věřím, že v Bibli jsou odpovědi na všechny prohry i výhry, na všechny hlubiny i výšiny, kterými v životě procházíš. Tak sedni a čti. A zjistíš, že ten muž jsi Ty. A je dobré číst dál. On i ten příběh Davidův pokračuje. "David Nátanovi řekl: "Zhřešil jsem proti Hospodinu." Nátan Davidovi pravil: "Týž Hospodin hřích s tebe sňal. Nezemřeš."

Ten David jsi Ty. I Tobě platí tato jistota: "Týž Hospodin hřích s tebe sňal. Nezemřeš."

Amen